

[Erling Dinesen.]

vi drøfter nærmere i det udvalg, som bliver nedsat.

Reglerne om personlige beskyttelsesmidler er taget op til revision, og forslagene herom synes umiddelbart at være hensigtsmæssige. Hviletidsreglerne er foreslået udbygget, og der foreslås særlige hviletidsregler for lastning og losning. Hertil kommer en ændring af reglerne om hviletid ved skiftehold, som hovedorganisationerne er blevet enige om; efter at denne enighed er opnået, må man gå ud fra, at den dækker det behov, der er på dette område.

Også reglerne om helligdagsarbejde er vigtige. Det samme gælder selvsagt spørgsmålet om arbejdstiden for unge under 18 år. Det er også foreslået, at arbejdstilsynet får beføjelse i særlige tilfælde til at dispensere fra bestemmelserne om bedriftsfare. Jeg vil gerne nævne, at jeg har hørt en hel del kritik af de dispensationsmuligheder, som eksisterer. Jeg tror nok, man skal være helt opmærksom på den interesse, som lokale tillidsmænd og de faglige organisationer har i disse spørgsmål, sådan at man virkelig, hvor der er mulighed for det, får dem med ind i billedet, tager dem med på råd, når en eller anden situation af særlig karakter gør det nødvendigt at give dispensation. Men også dette kan vi drøfte nærmere i udvalget.

Jeg tror, det er meget vigtigt med den foreslåede udvidelse af arbejderbeskyttelsesfondet. Det er vel også rimeligt, at staten og kommunerne kommer ind i billedet her. Jeg tror også, det er helt naturligt med en automatisk regulering af bidragene; det er sikkert nødvendigt, at man tager dette spørgsmål op også. Det er som bekendt bedre at forebygge end at helbrede, og et udvidet oplysningsarbejde er vel påkrævet alene af den grund, som jeg nævnte før, at den tekniske udvikling går så stærkt, maskiner udskiftes hyppigere end tidligere, der er tale om ny teknik, nye materialer, mekaniseringen skrider frem; derfor er der behov for et udvidet oplysningsarbejde.

Må jeg i øvrigt ikke lige i denne sammen-

hæng pege på, at jeg i dag har fået tilsendt et eksemplar af medlemsbladet for Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark, og der findes i dette blad en artikel om arbejderbeskyttelsen, hvor man meget stærkt kritiserer den sikkerhedstjeneste, som burde være oprettet på langt flere arbejdspladser, end sket er. Jeg tror, vi i høj grad må være opmærksom på disse forhold i udvalget. De ringe forhold skyldes i nogen grad manglende oplysning, påstås det i denne artikel. Også af den grund tror jeg, det er nødvendigt at effektivisere oplysningsarbejdet; men om det i det hele taget er tilstrækkeligt for at klare de problemer, der er peget på i artiklen, tør jeg ikke på forhånd tage stilling til.

Så er det vel i øvrigt også et spørgsmål, om arbejdstilsynet har arbejdskraft nok. Det er jeg heller ikke sikker på, og jeg håber ikke, at dette område kommer i søgelyset i forbindelse med regeringens spare- eller nedskæringsbestræbelser; det vil være et meget dårligt område at foretage nedskæringer på. Jeg mener, der er behov for en udvidelse på forskellige områder.

Men for at vende tilbage til artiklen fra metalarbejdernes blad, så vil jeg gerne bede arbejdsministeren om at studere den nærmere, og så håber jeg, vi kan gå ind på en drøftelse af de ting, som er omhandlet i artiklen, i det udvalg, hvor vi skal beskæftige os med disse forhold her.

I øvrigt er der jo mange andre forslag af mere teknisk karakter i forslaget til lov om almindelig arbejderbeskyttelse, som jeg ikke skal gå nærmere ind på. De egner sig bedre for en gennemgang i udvalget. Jeg vil dog lige pege på, at der vist ligger nogle problemer også på hotel- og restaurationsområdet. Også her har jeg fået nogle henvendelser, som tyder på, at der ikke indén for dette område endnu er opnået en beskyttelse svarende til den, man kender på andre områder. Så vidt jeg er underrettet, er der visse undersøgelser i gang; men skal vi have revideret loven nu og muligvis med den virkning, at den skal gælde et stykke tid frem-